

Bronnenkaart

Gesprek met de vader en plus-moeder van Saskia

Tijdens het 10-minuten gesprek dat in de loop van het trimester voor de ouders wordt georganiseerd vindt volgend gesprek plaats:

Vader: *“Wij vinden dat Siska het niet zo goed doet op school. Ze haalt slechtere cijfers dan we van haar gewoon zijn.”*

Leraar: *“Haar punten zijn nog steeds ruim voldoende maar ik ben het er zeker mee eens dat ze minder zijn dan voordien. Als we even een kijkje nemen op haar rapport zien we dat ze vooral voor rekenen en wereldoriëntatie duidelijk minder presteert dan vroeger.”*

Plus-moeder: *“We maken ons nogal ongerust. Nu heeft ze nog wel voldoende, maar wat als die punten naar beneden blijven gaan? ”*

Leraar: *“Dat kan ik me voorstellen. Siska is een pittige dame met heel veel mogelijkheden. Als die er niet uitkomen is dat natuurlijk jammer. Ik denk dat het goed is om samen eens na te gaan hoe we haar terugval in punten kunnen verklaren en hoe we dat dan kunnen aanpakken.”*

Vader: *“Kunt u ons iets meer vertellen over hoe Siska zich gedraagt in de klas?”*

Leraar: *“Het valt me op dat Siska op verschillende momenten heel weinig betrokkenheid toont in de klas. Ze staart uit het raam, tekent in haar schrift, prutst met haar schrijfgerei of weigert plots samen te werken wanneer dit tot de opdracht behoort. Als ik haar vraag om zich te concentreren op datgene waar we mee bezig zijn weigert ze koppig elke medewerking. Zo is ze al eens stampvoetend de klas uitgelopen. Herkent u hier iets van?”*

Vader: *“Ja, dat herkennen we zeker. Zo nu en dan kunnen we thuis met haar geen kanten op. Gisteren bleef ze maar doordrammen over een programma dat ze niet mocht zien. We kregen slaande ruzie en ze heeft de rest van de avond huilend op haar kamer doorgebracht.”*

Leraar (tot de plus-moeder): *“Kent u nog dergelijke voorbeelden?”*

Plus-moeder: *“Zeker, deze morgen vertikte ze het om de vuilniszak buiten te zetten. Daar krijg ik het echt van op mijn heupen.”*

Leraar: *“Ja, in de klas kan zo’n incident me soms ook wel van mijn stuk brengen, maar andere keren is ze dan weer erg vrolijk en werkt ze goed mee waardoor ik niets meer begrijp van haar gedrag daarvoor.”*

Plus-moeder: *“Dat is net het gekke. Op het ene moment is ze echt een schat van een meid en eventjes later is ze onherkenbaar.”*

Leraar: *“Als ik het dus goed begrijp herkennen jullie je in de plotse koppigheid die Siska soms vertoont en vinden jullie het ook moeilijk om dan notie van haar te krijgen?”*

Vader: *“Zeker en vast. Maar heeft u enig idee waar het aan kan liggen?”*

Leraar: *“Het is nogal moeilijk om daar onmiddellijke uitspraken over te doen. In mijn loopbaan zijn er verschillende leerlingen die hetzelfde soort gedrag vertonen maar telkens blijken de oorzaken toch weer erg verschillend en complex te zijn. Sommigen worstelen op die leeftijd al met een beginnende puberteit, andere hebben dingen aan hun hoofd waardoor al het andere minder belangrijk wordt.”*

Plus-moeder: *“U bedoelt dat ze eigenlijk andere problemen hebben die op de achtergrond meespelen?”*

Vader: *“Is dat niet wat ver gezocht? Kinderen kunnen toch ook gewoon wel eens een mindere dag hebben?”*

Leraar: *“Dat is zeker mogelijk. Ik denk dat het ook moeilijk is om dit in deze tien minuten helemaal uit te klaren. Zullen we een nieuwe afspraak maken waarbij we iets meer tijd hebben?”*

In het volgende gesprek vertelt de vader dat er thuis al wekenlang gediscussieerd wordt om de jongste dochter, die ernstig verstandelijk gehandicapt is, al dan niet in een internaat te plaatsen. De leraar en ouders vermoeden dat Siska zich hiermee bezighoudt. Samen besluiten ze dat de leraar hier eens over zal praten met Siska.